Četvrtak, 21.03.2013.g.

I ove godine je naš dragi župnik organizirao Križni put kroz cijelu župu.

Nekih 9 kilometara hoda, molitve, pjesme, razgovora…

Na moju žalost, zbog kasnijeg povratka s duhovne obnove na kojoj sam

bio baš taj dan, nisam mogao biti prisutan na početku.

Vrijeme je bilo dosta prohladno, pa malo sunca, pa vjetra, tako da su se

samo oni najhrabriji, najodlučniji odlučili da prođu Križni put u cijeloj

dužini. No, bilo je puno onih koji su bili prisutni na pola puta, na nekoliko

postaja.

PREKRASNA JE TO SLIKA IZVANJSKOG

SVJEDOČENJA SVOJE VJERE.

HODATI ZA KRISTOVIM KRIŽEM,

PJEVATI PJESME NJEMU NA SLAVU,

MOLITI MOLITVE KOJE SU STIZALE DO

NJEGA, SJEĆATI SE NJEGOVE MUKE.

U TU PROCESIJU, KOJU JE SIGURNO

PREDVODIO DUH USKRSLOG

GOSPODINA ISUSA KRISTA, SLILO SE

MNOŠTVO LJUDI IZ RAZNIH POBUDA.

NITKO TU NIJE BIO SLUČAJNO. NITKO

TU NIJE BIO S VEĆOMO ILI MANJOM

POTREBOM OD DRUGIH.

SVATKO SI JE U TOJ PROCESIJI

KRIŽNOG PUTA NAŠAO SVOJE MJESTO.

Naša molitvena zajednica je, u dogovoru s našim dragim župnikom,

preuzela organizaciju okrjepe na pola puta. Klipići, kolači, sokovi, čaj,

kava… Pripomogle su tome i druge drage domaćice, donijevši svoje

kolače, klipiće…

Baš mi je bila draga jedna starija ženica. Kada smo mi sve to tamo slagali

i čekali da dođe procesija s ljudima, ona je donijela vrećicu i u njoj kolači

koje je ispekla i termos boca sa vrućim čajem. Za 3-4 čaše. A mi smo

imali čaj već pripremljen u velikim termos-posudama, tako da

jednostavno nismo znali što sa tom malom termos-bocom. Jedna sestra u

vjeri, koja je s njom razgovarala, rekla joj je da smo čaj pripremili, da

jednostavno to sada ne treba, da ne zna kud bi s tim, da neka si samo to

ponovno odnese doma.

I ženica je stajala, držala je tu termos-bocu u ruci, i, onako žalosno,

počela je ponovno stavljati u vrećicu.

TKO ZNA ŠTO JE TA DRAGA ŽENICA NOSILA U SVOJEM SRCU

I MISLIMA **(…□ idu□ mi suze□ …)** KADA JE KUHALA TAJ ČAJ,

PEKLA KOLAČE.

ZBOG STAROSTI I ONEMOĆALOSTI NIJE MOGLA HODATI

KRIŽNIM PUTEM ALI JE SIGURNO HTJELA U SVEMU TOME

UČESTVOVATI, HTJELA JE BITI DIO ISUOVE POVORKE KOJA JE

IŠLA NAŠIM GRADOM. SIGURNO JE I ONA HTJELA BITI TAMO

GDJE NJEZIN GOSPODIN TRPI. I HTJELA MU JE POMOĆI SVOJIM

ČAJEM.

JER ISUS, KOJI TRPI, JE U SVAKOM

OD NAS, KADA GOD NEŠTO TREBAMO,

KADA GOD TRPIMO I PATIMO, KADA

NAM SE OTVARAJU RANE SRCA I DUŠE,

TADA S NAMA I U NAMA TRPI I NAŠ

GOSPODIN.

A PO TOM PROHLADNOM VREMENU, SVIMA JE TREBALA ŠALICA

TOPLOGA ČAJA.

I ZNAM DA JE TO ZNALA TA DRAGA ŽENICA. I ZNAM DA JE

TAKO MISLILA. NIJE ONA MOGLA NEŠTO POSEBNO, SPASITI

SVIJET, ALI JE NJEZINO SRCE ZNALO DA ĆE NEKOLIKO ČAŠA

TOPLOG ČAJA DOBRO DOĆI ONIMA KOJI SU SE ODLUČILI

PJEŠAČITI KRIŽNIM PUTEM ZA RASPETIM KRISTOM.

U SVOJIM MISLIMA I ONA JE BILA SA

NJIMA, BILA JE U SVOJEM SRCU NA

TOM PUTU.

I tako, ugledavši njezin tužan pogled, kada smo joj rekli da čaja ne

trebamo, skočio sam i uzeo nekoliko plastičnih čaša i rekao joj da nam

neka natoči svoj čaj, da ćemo ga mi popiti dok je još topli, jer smo se

smrzavali vani čekajući dolazak procesije.

OČI SU JOJ ŽIVNULE, RADOST JE PONOVNO ZASJALA U NJIMA,

NATOČILI SMO ČAJ IZ NJEZINE TERMOS-BOCE, PODIJELILI GA

MEĐUSOBNO, A NJOJ VRATILI PRAZNU BOCU.

BILA JE SRETNA I RADOSNA.

GOSPODIN JE BIO SRETAN I

RADOSTAN.

I ja sam bio sreta i radostan i baš mi je prijao taj vrući šipkov čaj.

KOLIKO NAS JE SAMO BILO SRETNIH I

RADOSNIH RADI SAMO JEDNE ČAŠE VRUĆEG

ČAJA!

BOGU HVALA!

I došla je procesija, nekoliko stotina ljudi, nastala je gužva, drage sestre

iz molitvene zajednice, rastrčale su se s pladnjevima kako bi ponudile i

one koji su bili malo sramežljivi.

I gledajući svu tu gužvu, i našeg dragog župnika kako skakuće

vamo-tamo oko svih, i mlade koji su nosili razglas i željezni križ, i one

koji su nosili drveni križ, smjenjujući se cijelim putem, i članove naših

crkvenih zborova, koji su se baš napjevali po onom oštrom zraku, i na

stotine i stotine mladih i starih braće i sestara u vjeri, i one stolove

prepune kolača, klipića, raznih napitaka, SRCE MI JE U JEDNOM

TRENUTKU ZATITRALO PREKRASNOM RADOŠĆU.

OSJETIO SAM TO KRISTOVO

ZAJEDNIŠTVO. OSJETIO SAM DA BEZ

ZAJEDNIŠTVA POD KRISTOVIM KRIŽEM

NE MOŽE OPSTATI NITI JEDAN OD NAS

VJERNIKA.

MOŽEMO MI BITI NAČITANI, ZNATI BIBLIJU I CRKVENE PROPISE

NAPAMET, ZNATI SVE REGULE PONAŠANJA U SVEZI

PRAKTICIRANJA VJERE, BITI STALNO U MOLITVI, DJELIMA

MILOSRĐA…

ALI, ONO ŠTO NAS ČINI KRISTOVIM TIJELOM, KRISTOVOM

CRKVOM, NIJE SAMO SVE TO, NE, JAKO, JAKO JE VAŽNO TO

ZAJEDNIŠTVO SA BRAĆOM I SESTRAMA U VJERI, ZAJEDNO

ČINITI TO ŽIVO KRISTOVO TIJELO, KRISTOVU CRKVU.

ISUS SE SAMO PONEKAD POVLAČIO NA OSOBNU MOLITVU.

OSTALO JE STALNO BIO SA SVOJOM BRAĆOM I SESTRAMA.

DA, IMAO JE SVOJE POSLANJE, NAVJEŠTANJE I

PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA I POZIVANJE NA OBRAĆENJE, ALI,

ISTO TAKO JE KORISTIO SVAKU PRILIKU DA BUDE SA SVOJIM

UČENICIMA U ZAJEDNIŠTVU, GOVORIO IM JE KOLIKO JE TO

ZAJEDNIŠTVO VAŽNO, DA SE OKUPLJAJU I BUDU ZAJEDNO, JER

ĆE SE TAKO NAJLAKŠE BORITI PROTIV NAPASTI ĐAVLA,

SVIJETA I TIJELA.

ZAJEDNIŠTVO U GOSPODINU ISUSU

KRISTU JE ONO ŠTO NAS SVE PUNI

BOŽJOM MILOŠĆU.

TO NAM POMAŽE DA RASTEMO U

VJERI, DAJE NAM SNAGU ZA VLASTITO

MIJENJANJE, NAŠI KRIŽEVI NAM ONDA

IZGLEDAJU MANJI ILI NAM IH JE

ONDA LAKŠE NOSITI.

I OSJETIO SAM DA NITKO OD NAS NE MOŽE RASTI U VJERI I

DUHOVNOSTI, JAČATI SE U BORBI PROTIV GRIJEHA, AKO NIJE

DIO SVOJE ŽUPNE ZAJEDNICE NA BILO KOJI NAČIN.

OBITELJ JE PRVA LINIJA BORBE

PROTIV ZLOGA. I MNOGI TU PADNEMO. BEZ KRISTA I

ZAJEDNIČKE MOLITVE MNOGE OBITELJI SE RAZDVAJAJU, MNOGO

RASTAVA, NEVJERE, MEĐUSOBNE NETRPELJIVOSTI.

TEŠKO JE TU IZAĆI KAO POBJEDNIK BEZ ZAJEDNIŠTVA U

KRISTU.

TO JAKO, JAKO DOBRO ZNAM IZ OSOBNOG ISKUSTVA.

NO, I SVI ONO KOJI SU RASTAVLJENI, NANOVO OŽENJENI

CIVILNIM BRAKOM, SVI ONI KOJI ŽIVE U GRIJEHU BEZ

CRKVENOG BRAKA, SVI ONI KOJI ŽIVE U NEVJERI SVOJIH

BRAKOVA, ZAJEDNO SA SVIMA ONIMA KOJI SU TE KUŠNJE

NEKAKO USPJELI PROĆI I IZDRŽATI ALI SVAKODNEVNO PADAJU

NA GRIJESIMA OGOVARANJA, OHOLOSTI, LICEMJERJA, LAGANJA,

I DR., IMAJU ONDA DRUGU LINIJU ZAJEDNIČKE BORBE ZA

VJEČNI ŽIVOT, DA SE SPASE OD VJEČNE PROPASTI.

TO JE CRKVA, ŽUPNA ZAJEDNICA

KOJOJ PRIPADAJU, RAZNE AKTIVNOSTI

U KOJIMA MOGU PRONAĆI SVOJE

MJESTO SA DRUGOM BRAĆOM I

SESTRAMA U VJERI.

A SVE POD DUHOVNIM VODSTVOM

NAŠIH ŽUPNIKA, KAPELANA I DRUGIH

SVEĆENIKA.

PREMA SVOJIM DAROVIMA, SVATKO OD NAS MOŽE TRAŽITI

ZAJEDNIŠTVO U KRISTU SA DRUGIMA, ZAJEDNIŠTVO PO BOŽJOJ

VOLJI.

DA LI JE TO ŽUPNI ZBOR, I ZA MLADE I ZA ONE STARIJE.

DA LI JE TO RAD U KARITASU. KOLIKO SE SAMO TE DRAGE

SESTRE U VJERI TRUDE U RAZNIM AKCIJAMA TOKOM GODINE!

DA LI JE TO MOLITVENA ZAJEDNICA KRVI KRISTOVE, U KOJU

SE OKUPLJA SVE VIŠE VJERNIKA.

DA LI JE TO UKLJUČIVANJE U ČITANJA ZA VRIJEME MISE, ILI

PREDVOĐENJE MOLITVI PRIJE MISE.

DA LI JE TO POMAGANJE U RAZNIM AKCIJAMA UREĐENJA I

ČIŠĆENJA SAME CRKVE I OKOLIŠA TOKOM CIJELE GODINE.

DA LI JE TO I SVAKO UČESTVOVANJE U ŽUPNIM AKCIJAMA SA

NEKOM TACNOM KOLAČA, MLINACA, REZANACA, NABAVKOM

MASLINOVIH GRANČICA, USKRNIH POKLONA…

DA LI JE TO SAMO I U TOME DA SE POKAŽE IZVANJSKI NAŠE

ODREĐENJE ZA GOSPODINA ISUSA KRISTA TAKO DA SE DOĐE

I BUDE SE SUDIONIK PROCESIJE KRIŽNOG PUTA, BLAGOSLOVA

I PROCESIJE NA CVJETNU NEDJELJU, PROCESIJE ULICAMA

GRADA NA BLAGDAN "TIJELOVA"…

ILI ODLAZAK NA ŽUPNU ISPOVIJED BAREM ZA BOŽIĆ I USKRS…

ILI BAREM DA TO BUDE PRISUTVOVANJE MISI SVAKU

NEDJELJU, NA SVE BLAGDANE…

JER, KAKO JE NAPISAO NAŠ DRAGI ŽUPNIK U ŽUPNOM LISTIĆU

ZA OVE USKRŠNJE DANE:

"ZATO RADOSNO SVAKE GODINE SLAVIMO USKRSLOG

KRISTA. ALI, USKRS SE SLAVI I SVAKE NEDJELJE, JER JE

SVAKA NEDJELJA MALI USKRS..."

Ako si u svemu tome ne možemo naći mjesto, a tvrdimo da smo vjernici,

da volimo i ljubimo Gospodina i braću i sestre ljude, tada će naše riječi

biti prazne, nećemo osjetiti radost USKRSNULOG KRISTA NI U SEBI

A NEĆEMO JU NI MOĆI PRENIJETI DRUGIMA.

KAKO SAM SAMO BIO RADOSTAN U

SRCU I DUŠI KADA SAM GLEDAO ONO

NAŠE VJERNIČKO ZAJEDNIŠTVO U TIM

TRENUCIMA ODMORA I OKRJEPE!

USKRSLI ISUS BIO JE S NAMA! STAVIO

JE SVOJ KRIŽ SA STRANE, I DIJELIO

JE S NAMA RADOST.

JER JE BIO U SVIM NAŠIM SRCIMA,

NA RAZNE NAČINE. NEGDJE VIŠE,

NEGDJE MANJE.

ALI, NJEGOVA SU SVJETLOST I RADOST

BILI U NAŠIM SRCIMA.

ZATO TI BESKRAJNO HVALA, PREDRAGI

MOJ GOSPODINE, ŠTO SI NAM OMOGUĆIO

OVA NAŠA ZAJEDNIŠTVA, U TEBI I S

TOBOM U SRCIMA!

PONIZNO TE MOLIM DA SVOJI SVETIM

DUHOM STALNO KRIJEPIŠ NAŠEG DRAGOG

ŽUPNIKA, KAPELANA I SVE DRUGE

SVEĆENIKE DA NAM BUDU DUHOVNI

PASTIRI PO TVOJOJ SVETOJ VOLJI!

ŠALJI STALNO I SVIMA NAMA SVOG

PRESVETOG DUHA DA NAS VODI I

PROSVJETLJUJE I TJERA OD NAS ONU

TAMU ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA!

JER TI SI USKRSLI GOSPODIN!

BLAGOSLOVLJEN, SVET I PRESVET, TI GOSPODINE ISUSE U

VIJEKE, I TI BOŽE OČE, I TI BOŽE DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.